

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania U. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 29 maja 2019 r. , (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 29 maja 2019 r. , (...)

i przyznaje powódce U. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji -z ubezpieczenia wypadkowego tj. w wysokości 100% podstawy wymiaru

UZASADNIENIE

Powódka U. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 29 maja 2019 r. odmawiającej jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z tytułu wypadku przy pracy, Wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...)podniosła, iż Komisja Lekarska nie wzięła pod uwagę uszkodzenia stawu skokowego prawego opierając wydanie decyzji jedynie o uszkodzenie stanu kolanowego lewego, choć z posiadanej przez powódkę dokumentacji medycznej wynika, iż oba urazy były skutkiem w/w wypadku przy pracy.

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany powołał się na art. 18 i art. 19 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, wskazując, że Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 22 maja 2019 r. ustaliła, że powódce przyznano świadczenie rehabilitacyjne w związku z ogólnym stanem zdrowia oraz uznała, że świadczenie to nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka U. K. uległa wypadkowi przy pracy w dniu (...) doznając urazu kolana lewego oraz stawu skokowego prawego. Od września 2018r. powódka zaczęła odczuwać nasilenie dolegliwości bólowych kolana lewego i z tego powodu niezdolna była do pracy i pobierała zasiłek chorobowy w okresie od 18 września 2018r. do 20 marca 2019r.

Niezdolność powódki do pracy w okresie od 21 marca 2019r. do 18 lipca 2019r. pozostawała w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...)

- akta ZUS(w załączeniu)

- dokumentacja medyczna (w aktach i w aktach ZUS)

- opinia biegłego sądowego z dnia 22 listopada 2019r. k29

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej: ustawy zasiłkowej), świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy; przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Jeżeli świadczenie rehabilitacyjne przysługuje z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego (art. 9 ust. 1 w zw. z art. 24 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych).

Jak wynika z postępowania dowodowego, w szczególności z opinii biegłego powódka po wyczerpaniu zasiłku chorobowego była niezdolna do pracy, a niezdolność ta została spowodowana wypadkiem przy pracy, a zatem powódka spełniła przesłanki, aby otrzymać prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru. Sąd dał wiarę w tym zakresie opinii biegłego sądowego, podzielił wnioski biegłego albowiem opinia stanowiła wnikliwą ocenę stanu zdrowia powódki, rzeczowo uzasadnioną, do której żadna ze stron, nie wniosła pisemnych zastrzeżeń. Stanowisko biegłego było rzetelnie argumentowane i nie budziło wątpliwości Sądu.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w W. z dnia 29 maja 2019 r. przyznając powódce U. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego tj. w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Zgodnie z art. 148¹ §1 kpc sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo od sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu po zapoznaniu się ze stanowiskami obu stron, dokumentami znajdującymi się w aktach oraz doręczoną stronom opinią biegłego Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne przeprowadzenie rozprawy, wobec czego wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.